

min ene Udvei; men jeg har flere. Det ærede Medlem (Suel) siger, at det er ham umuligt at komme med Forslag til en ny midlertidig Lov; nu vel, saa vil jeg henstille flere Forslag til ham; jeg er slet ikke saa uwillig imod ham; jeg vil blot have Lov til at være udenfor.

Suel: Jeg er det ærede Medlem meget takstydlig for de gode Raad, men jeg vil dog forbeholde mig ikke at følge dem. Løvrigt vil jeg udtale, at det forekommer mig, at der er noget saare Uklart i det ærede Medlems Stilling og Udtalelser. Det ærede Medlem taler om et nyt ministerielt Parti, Hensyn til Ministeriet osv. For os her ere alle slige Hensyn uden al Betydning i en Sag som denne. Hvad enten Ministeriets Stilling er den ene eller den anden, er os ganske ligegyldigt. Anderledes med det ærede Medlem og hans Venner. For dem er Ministeriet et Carl d. Istes Hoved, de tænke ikke paa Andet. Men dersom nu Sagen her bliver afgjort derhen, at der ikke sker nogen Overenskomst om Finantsloven, bære de Herrer det fulde Ansvar for den politiske Situation, der fremkommer. Ingen kan overse, til hvilke Kriser en saadan Situation vil føre, og Ingen kan se, hvilke Følger den vil medføre for Land og Rige. Men for dem — det har jo et af de ærede Medlemmer idag udtalt — som sige, at vi leve i regelmæssige Tilstande, idet vi have faaet en midlertidig Finantslov, for dem kan jeg godt forstaa, at det ikke har nogen Betydning at komme til Overenskomst om Finantsloven; thi for dem er den Slags regelmæssige Tilstande, som jeg kalder rorte Vand, maaske den bedste. Men hvad enten nu Sagen idag gaar den ene eller den anden Vej, have vi, der have forsøgt at arbejde paa at komme ind i en Tilstand, der efter Forsætningen er den regelmæssige, nemlig den, at vi faae en Finantslov, ialtsaa den Bevidsthed, at vi have gjort vor Pligt. Om de andre Herrer, naar nu Forholdene udvikle sig paa en Maade, som de Herrer ere for kortsynede til at forudsæ, kunne, naar de følge dem, sige det Samme, maa være deres Sag. Den midlertidige Finantslovs Fortolkning er ganske vist for Diedlikket ligegyldig, forsaavidt den ikke foreligger praktisk; men jeg mener dog, at for de ærede Medlemmer, der ikke allerede have taget deres Parti, maa det have sin Betydning, om det kan siges og siges med Sandhed, at det, der ønskes fra Ministeriets Side paa Universitetet, er givet ved den midlertidige Finantslov eller ikke. Jeg og flere Andre paastaar det og have anført Grunde derfor. Den ærede Ordsfører siger, at han er ikke enig deri; men han vil ikke anføre sine Grunde. Det er beklageligt; thi det kan blive et afgjørende Moment i en Afstemning. Det ærede Medlem har nemlig Ret, naar han siger, at det er den eneste Different, der er tilbage, og man maa give det ærede Medlem for

Narhus Amts 1ste Valgfreds (Winther) Ret i at sige, at det vilde være latterligt at komme ind paa Valgtribunerne og sige: Det er det Enefte, der var os imellem; vi havde givet det, men vi negtede at give det paany. Jeg har ikke stemt for den midlertidige Lov og vilde ikke stemme for den, det var en uholdbar Situation. (Udbrydelse). De andre Punkter, siger et andet Medlem. Ja hvad er der vel i Veien her. Det ærede Medlem raader os til at stemme for Svirens Forslag. Det ville vi ikke. Vi ville ikke give Korpedobaaden. Hvorfor? Fordi vi anse den efter de Oplysninger, der nu ere fremkomne, for ikke at være et nyttigt Vaaben. Vi ville heller ikke give det fulde Dyrtdstillæg i det Omfang, som Svire vil. Hvorfor? Fordi alt Dyrtdstillæg er os imod. Vi ønske, at Statens Embedsgaager skulle reguleres rundeligt, men ikke at der skal gives Dyrtdstillæg paa en Tid, hvor der ingen Dyrtd er; thi deri har den høitærede Finantsminister Uret, naar han gjentagende har sagt her i Thinget, at der er Dyrtd. Jeg tør sige det: der er ingen Dyrtd, og har ikke været Dyrtd i lang Tid. Naar vi alligevel bestemme os til at gaa til 3,000 Kr., saa er det for at faae Fred, fordi vi anse det for rigtigere at give disse 20—30,000 Kr. mere, for at der kan komme en Finantslov, fordi vi anse det for vor Pligt mod Staten, mod Fædrelandet ikke at vække Haand til en Konflikt, hvis Følger vi ikke kunne overse, men som vi frygte, og det i høi Grad. Hvorfor skulle vi have Strid og Splid her i Landet om saadanne Bagateller? Ja, dersom det dreiede sig om Principspørgsmaal, skulde jeg være med til at føre Kampen og føre den igjennem, men om saadanne Bagateller, som her foreligger, vil jeg overlade de ærede Medlemmer Uren af at kæmpe for Folket og i Folkets Interesse. Jeg tror ikke, at Folket i Langden vil forlange det eller ønske det af os, og jeg er ikke langt fra at give det ærede Medlem Ret, som har sagt, at Bladet kan vende sig, at der kan komme en Tid, da Folket vil sige: Gaa nu hen og forliger Jer Allesammen.

Winther: Det er kun en personlig Bemærkning, jeg vil tillade mig overfor det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds (Berg). Det ærede Medlem sagde, at der er nogen Bestræbelse for at danne et ministerielt Parti, og han tillod sig saa at nævne mig blandt dem, der skulde være med deri. Derimod maa jeg absolut protestere. At Folk gjerne tro Øggn, vedkommer ikke mig. Sandheden er dog . . .

Formanden (Krabbe): I den Forbindelse bør det ærede Medlem ikke bruge saadanne Udtryk, da en Misforstaaelse ligger meget nær.

Winther: Det er altsaa blot en Misforstaaelse, der kan komme frem, saa har jeg Intet